

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/179/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2718200631
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlatica Javorová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2718200631.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlatice Javorovej a členiek senátu JUDr. Gabriely Briškovej a JUDr. Terézie Mecelovej v spore žalobkyne: Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: O. W., nar. XX. Z. XXXX, trvalo bytom C. XXXX/XX, Z., o zaplatenie 940,42 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Skalica zo 7. marca 2019 č. k. 2Csp/49/2018-81, takto

rozhodol:

I. Konanie o lehote na plnenie, o zaplatenie sumy 69,70 eur, úrokov v sume 38,86 eur, úrokov 11,9% ročne zo sumy 940,42 od 23.1.2018 do zaplatenia, úrokov z omeškania 5% ročne zo sumy 69,70 eur od 23.1.2018 do zaplatenia, úrokov z omeškania 5% ročne z nezaplatených úrokov 38,86 eur od 23.1.2018 do zaplatenia **z a s t a v u j e**.

II. Žalobkyňa má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 77,82%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu 871,14 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 870,72 eur od 23.1.2018 do zaplatenia, a to všetko v splátkach vo výške 25 eur mesačne, splatných vždy k poslednému dňu v mesiaci počnúc právoplatnosťou rozsudku, pod následkom straty výhody splátok pri nezaplatení jednej z nich; II. vo zvyšku žalobu zamietol; III. žalobkyňi priznal náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 77,82 %; s tým, že IV. o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Právne svoje rozhodnutie vo veci samej odôvodnil ust. § 497 zák. č. 513/1991 Zb. Obch. z. (Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy); § 52 ods. 1 až 4, § 54 ods. 1 a 2, § 517 ods. 1 a 2 O.z. (zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy); § 1 ods. 2, § 2 písm. a/, b/ a d/, § 9 ods. 1 a 2, § 11 ods. 1 ZoSÚ (zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) a § 232 ods.3 a 4 CSP (zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov).

Vecne dôvodil, že žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu 30.4.2018 domáhala zaplatenia sumy 940,42 eur, úroku v sume 38,86 eur, úroku z omeškania v sume 0,42 eur, úroku 11,90 % ročne z nezaplatenej istiny 940,42 eur od 23.1.2018 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatenej istiny 940,42 eur od 23.1.2018 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatených úrokov 38,86 eur od 23.1.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania. Uviedla, že so žalovanou uzatvorila na diaľku dňa 13.2.2017 Úverovú zmluvu č. 380375, na základe ktorej poskytla žalovanej peňažné prostriedky v sume 1000 eur, zmluva bola uzatvorená elektronicky prostredníctvom Internet bankingu, žalovaná porušila svoje zmluvné povinnosti keď prestala uhrádzať jednotlivé splátky riadne e včas, a preto žalobkyňa na základe výzvy na predčasné splatenie úveru rozhodla o predčasnej splatnosti úveru dňa 22.1.2018. Žalovaná pred súdom potvrdila uzavretie zmluvy, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver 1.000 eur, žiadala však o priznanie možnosti splácať dlžnú sumu v splátkach, najviac vo výške 20 eur mesačne, pretože u zamestnávateľa dosahuje minimálnu mzdu 420 eur.

Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil skutkový stav veci, podľa ktorého strany dňa 13.2.2017 uzavreli Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 380375, na základe ktorej sa žalobkyňa zaviazala poskytnúť žalovanej úver vo výške 1000 eur pri fixnej úrokovej sadzbe 11,9 % p.a., RPMN 14,53 % a priemernej hodnote RPMN 17,46 %. Žalovaná sa zaviazala splácať úver v 96 anuitných splátkach vo výške 16,16 eur, so splatnosťou v 19. deň kalendárneho mesiaca. Termín splatnosti 1. anuitnej splátky bol určený na deň 20.2.2017 a splatnosť úveru ku dňu 20.1.2025. Celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť bola určená sumou 1.601,36 eur. Listom z 22.1.2018 žalobkyňa oznámila žalovanej, že banka rozhodla o predčasnej splatnosti celého úveru a vyzvala žalovanú uhradiť banke celý dlh vo výške 1.039,70 eur s príslušenstvom najneskôr do 1.2.2018. Z prehľadu splácania zistil, že žalovaná celkom na splátkach za čas od 20.2.2017 do 20.9.2017 zaplatila 129,28 eur.

Dôvodil, že medzi stranami vznikol záväzkový vzťah titulom uzavretej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere z 13.2.2017, ktorá má charakter spotrebiteľského úveru. Na základe uvedenej zmluvy žalobkyni vznikol záväzok poskytnúť žalovanej úver vo výške 1000 eur a žalovaná sa zaviazala predmetný úver veriteľovi vrátiť v 96 mesačných splátkach vo výške splátky 16,16 eur. V danom prípade bola uzavretá štandardná formulárová spotrebiteľská zmluva, kde text zmluvy bol vopred pripravený veriteľom a žalovaná nemala možnosť žiadnym podstatným spôsobom zasahovať do obsahu zmluvy a príslušných všeobecných obchodných podmienok tvoriacich neoddeliteľnú súčasť zmluvy.

Skúmal otázku platnosti zmluvy a jej obsahu z hľadiska uvedenia všetkých obligatórnych náležitostí v zmysle ZoSÚ. Medzi povinné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere patrí podľa § 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ aj výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ktoré však v predloženej úverovej zmluve absentujú. V zmluve je uvedený len termín splatnosti splátok v 19. deň kalendárneho mesiaca, jedná sa však o termín splatnosti splátky ako celku, zahŕňajúcej tak istinu ako aj úroky, výška týchto jednotlivých súčastí splátok však nie je zrejma. Zmluva obsahuje len údaj o celkovom počte splátok 96 a výške mesačnej splátky 16,16 eur, z toho ale potom nie je zjavné, aká časť splátky je určená na splátku istiny, aká časť na splátku úroku, prípadne aká časť pripadá na splátku poplatkov. Tieto údaje neobsahujú ani obchodné podmienky žalobkyne, len všeobecnú formuláciu, že v jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny a úroku, pričom pomer výšky istiny a riadnych úrokov sa v priebehu splácania môže meniť. Primárnemu účelu spotrebiteľského práva, ktorým je zrozumiteľnosť pre spotrebiteľa a jeho ochrana, zodpovedá len taký výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ, ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška, počet a termíny splátok“ viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k prípadným iným poplatkom. Zákonodarca v § 11 ods. 1 ZoSÚ jasne deklaroval aké následky sú spojené s absenciou obligatórnych náležitostí uvedených pod písm.k/ § 9 ods. 2 ZoSÚ a preto súd nevidel dôvod na odklon od vnútroštátneho predpisu, ktorý bol v čase vydania napadnutého rozsudku platný a účinný. Žalobkyňa si nespĺnila svoju povinnosť určite, prehľadne a zrozumiteľne informovať spotrebiteľa o všetkých náležitostiach, ktoré zmluva o spotrebiteľskom úvere zo zákona musí obsahovať. Vzhľadom na uvedené chýbajúce náležitosti zmluvy súd vyhodnotil úver poskytnutý žalovanej za bezúročný a bez poplatkov v súlade s § 11 ods. 1 písm. a/ ZoSÚ.

Uzavrel, že vykonaným dokazovaním mal preukázané, že veriteľ žalovanej úver poskytol vo výške 1000 eur, žalovaná však svoju povinnosť splácať úver porušila a zaplatila žalobkyni za obdobie od 20.2.2017 do 20.9.2017 splátky v celkovej výške 129,28 eur. Z dôvodu porušenia zmluvných podmienok žalovanou (nesplácanie úveru riadne a včas), žalobkyňa úver zosplatnila dňa 22.1.2018. Nakoľko poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a žalovaná celkovo uhradila len sumu 129,28 eur, súd žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 870,72 eur ako rozdiel medzi poskytnutou a zaplatenou sumou (1000- 129 eur). Okrem toho zaviazal žalovanú povinnosťou zaplatiť žalobkyni ňou vyčíslený úrok z omeškania v sume 0,42 eur, ktorý vyčísliť vo svojom prepočte úrokov z omeškania počítaných v zákonnej sadzbe, takže spolu zaviazal žalovanú povinnosťou zaplatiť žalobkyni sumu 871,14 eur spolu so zákonným úrokom z omeškania z dlžnej istiny 870,72 eur odo dňa nasledujúceho po zosplatnení dlžnej sumy, ktorý je v súlade s NV SR č. 87/1995 Zb.. Vzhľadom na finančnú situáciu žalovanej, ktorá u svojho zamestnávateľa dosahuje ako upratovačka mzdu 420 eur mesačne, pričom poplatky súvisiace s bývaním má vo výške 170 eur mesačne, umožnil žalovanej splácať dlžnú sumu v splátkach vo výške 25 eur mesačne. Vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol.

V časti o trovách konania svoje rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 2 CSP, vecne čistým úspechom žalobkyne v spore 77,82 % (úspech žalobkyne 88,91% - neúspech 11,09% .

2. Proti tomuto rozsudku iba v časti lehoty plnenia a v časti zvyškovo zamietajúcej žalobu podala včas odvolanie žalobkyňa s návrhom na jeho zmenu vyhovením žalobe v plnom rozsahu a uložením žalovanej povinnosti uhradiť dlh do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. S argumentmi súdu prvej inštancie

sa žalobkyňa nestotožnila a považuje rozsudok v napadnutej časti za nesprávny, odôvodnila odvolanie tým, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP). Podľa žalobkyne je nesporné, že zmluva obsahuje údaje o výške, počte a termínoch anuitnej splátky v bode 1.2. V tabuľke zmluvy sa prehľadne a zrozumiteľne nachádzajú tieto údaje, a tak žiadny spotrebiteľ nemôže mať pochybnosti o tom, v akej výške a kedy bude poskytnutý úver splácať. Odkázala na ustálenú súdnu prax Najvyššieho súdu SR ohľadne splnenia náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ, a to: uznesenia Najvyššieho súdu SR z 22.2.2018 č. k. 3 Cdo 146/2017, z 23.4.2018 č.k. 4Cdo/211/2017-201, zo 17.4.2018 sp. zn. 3Cdo/56/2018, z 26.9.2018 sp. zn. 4Cdo/65/2018, z 29.10.2018 sp. zn. 5Cdo/132/2017, z 21.12.2018 sp. zn. 2Cdo/235/2017, z 22.11.2018 sp. zn. 3Cdo/45/2018, z 30.1.2019 sp. zn. 7Cdo/98/2018, z 23.4.2018 sp. zn. 4Cdo/187/2017.

Žalobkyňa vytkla súdu prvej inštancie, že súd nedostatočne zistil skutkový stav týkajúci sa možnosti žalovanej uhradiť dlžnú pohľadávku. Zákon explicitne podmieňuje alternáciu dlžky paričnej lehoty odôvodnenosťou prípadu, teda súd nemôže určiť dlhšiu lehotu bez relevantných skutkových tvrdení podložených zodpovedajúcimi dôkazmi. Z vykonaného dokazovania vo veci súd nemohol adekvátnym spôsobom posúdiť komplexné pomery žalovanej. Súd sa vôbec nezaoberal majetkovými pomermi žalovanej, ale svoje zistenia obmedzil výlučne na uvedenie, že má náklady súvisiace s bývaním bez ich ďalšieho preukazovania. Navyiac na preukázanie pomerov žalovanej nevykonal žiadne dokazovanie. Posúdenie finančných možností žalovanej pre účely úhrady dlžnej pohľadávky by malo byť súčasťou aktivít v procese prípadného núteného výkonu súdneho rozhodnutia, kedy dôjde jednak k dôslednému zisteniu majetku žalovanej a jednak k voľbe najvhodnejšieho spôsobu výkonu rozhodnutia. Pritom pre posúdenie vymožitelnosti pohľadávky a voľbu vhodného spôsobu jej vymoženia nebude rozhodujúci iba predpokladaný mesačný príjem, ale jej celkové majetkové pomery. Oprávnenie súdu priznať plnenie v splátkach je výnimočné oprávnenie a každá takáto výnimka sa považuje za osobitnú výhodu dlžníka, ktorá však nesmie neprímerane zasahovať do právoplatne priznaných práv veriteľa. Ten totiž má vždy zaručené právo na uspokojenie priznaných nárokov v narušených súkromnoprávných vzťahoch. Z tohto hľadiska ide o zabezpečenie a realizáciu práva na súdnu ochranu veriteľa a zákonných záruk na definitívnu nápravu narušeného právneho vzťahu. Uvedená výhoda povinného musí byť podložená zistením všetkých potrebných skutočností, ktoré by presvedčivo zdôvodnili záver súdu, že vzhľadom na povahu prejednávanej veci je vhodné určiť, že peňažné plnenie možno uskutočniť v splátkach (R 87/1966). Hľadiskami pre úvahu súdu, či sa má žalovanej, ktorej platobnú povinnosť určil, priznať výhoda splátok, bude najmä - osobné a majetkové pomery strán, výšku priznaného plnenia, platobnú schopnosť žalovanej v konaní, prejavenu snahu o plnenie záväzku žalovanou, možnosť žalobkyne domáhať sa plnenia jednotlivých splátok v prípade ich nedodržania, dobu, po ktorú by týmto spôsobom došlo k zaplateniu dlžnej sumy s tým, aby nepredstavovala neúmerné zvýhodnenie dlžníka na úkor veriteľa, v opačnom prípade by došlo k narušeniu vyváženosti záujmov oboch strán sporu v smere faktického popretia právoplatne priznaných práv či možnému vzniku inej ujmy na oprávnených záujmoch žalobkyne (rozsudok NS SR sp. zn. 7Cdo/116/2012 z 18.3.2013). Žalobkyňa mala za to, že výška priznanej splátky je neadekvátna výške žalovanej pohľadávky, pretože lehota na splatenie pohľadávky sa predĺžila do takej miery (viac ako 3 roky), že sa tým poprel samotný účel súdneho konania a takéto rozhodnutie nevedie k odstráneniu právnej neistoty. Výška splátky musí byť určená primerane tak, aby splátky neoprávneným spôsobom nezasiahli do práv žalobkyne a v konečnom dôsledku aj žalovanej neúmerným predĺžovaním splatnosti tým, že bude zaviazaná zaplatiť žalobkyňi aj úrok z omeškania. Výhoda poskytnutá žalovanej v podobe umožnenia uhradiť dlh v neprímerane nízkych splátkach je zjavne neprímeranou oproti nevýhodnosti postavenia žalobkyne a porušuje rovnosť účastníkov konania v občianskoprávných vzťahoch v zakotvenú v ustanovení § 2 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na čas od podania žaloby na súd mala žalovaná možnosť prejavíť svoju snahu a záujem dlh uhrádzať a tým preukázať, že mohla priebežne peňažný dlh splácať aspoň v akej takej výške, ktorá by bola primeraná jeje finančným možnostiam. Žalovaná tak neuskutočnila a počas celého súdneho konania neuskutočnila ani jednu úhradu, čo nepreukazuje skutočnú snahu žalovanej dlh hradiť ani nepreukazuje schopnosť žalovanej hradiť dlh v určených splátkach. Žalobkyňa poukázala na uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 12Co/ 145/2017-85 z 31.7.2017, č.k. 15Co/ 185/2017-136 z 27.9.2017, rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 8Co/ 116/2017-64 z 30.1.2018, uznesenie Krajského súdu v Košiciach č.k. 11Co/49/2018-135 z 26.2.2018, rozsudky Krajského súdu v Nitre č. k. 8Co/ 135/2017-86 z 25.5.2017, č. k. 8Co/157/2017-47 zo 7.9.2017, č. k. 8Co/34/2017-97 z 15.6.2017, a jeho uznesenia č. k. 6Co/49/2017-70 zo 17.1.2018, č. k. 6Co/164/2017-104 z 30.1.2018, č. k. 6Co/226/2017-95 z 25.10.2017, jeho rozsudok č. k. 7Co/164/2018-336 z 27.9.2018, uznesenie Krajského súdu v Prešove č. k. 17Co/17/2017-63 z 27.7.2017, uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 4Co/320/2017-154 z 29.9.2017, uznesenia Krajského súdu v Trnave č. k. 23Co/108/2017 - 71 zo dňa 20.12.2017, č. k.

23Co/392/2017-77 z 28.5.2018, jeho rozsudok č. k. 23Co/498/ 2016-72 zo dňa 15.5.2017, a rozsudky Krajského súdu v Žiline č. k. 11Co/91/2017-138 zo 16.5.2017, č. k. 8Co/39/2017-99 zo dňa 28.6.2017.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobkyne nevyjadрила, odvolací návrh nepodala.

4. V podaní doručenom súdu 29.11.2019 žalobkyňa oznámila súdu, že vzhľadom na vyhlásený konkurz voči žalovanej má za to, že konanie by malo byť v súlade s ust. § 167e zákona č. 7/2005 Z.z. zastavené. Navrhla, aby súd konanie v súlade s uvedeným ustanovením zastavil a vrátil žalobkyni súdny poplatok v plnej výške.

5. Podľa § 166a ods. 1 písm. a/ ZKR (zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov) ak tento zákon neustanovuje inak (§ 166b a 166c), len v konkurze alebo splátkovom kalendárom môžu byť uspokojené tieto pohľadávky: pohľadávka, ktorá vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz alebo poskytnutá ochrana pred veriteľmi (ďalej len „rozhodujúci deň“).

Podľa § 167e ods. 1 a 3 ZKR ak bol vyhlásený konkurz, súd bez zbytočného odkladu zastaví konanie, v ktorom sa uplatňuje pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze (§ 166a) alebo sa považuje za nevymáhateľnú (§ 166b). Ak sa konkurz zruší z dôvodu, že tu neboli predpoklady pre vedenie konkurzu, na zastavenie konania sa neprihliada.

Podľa § 167v ods. 1 ZKR správca bez zbytočného odkladu, po splnení rozvrhu výťažku alebo po tom, čo zistí, že konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu, oznámi v Obchodnom vestníku, že konkurz sa končí. Takéto oznámenie však správca neuskutoční skôr, ako uplynie základná prihlasovacia lehota, a ak niektorý z veriteľov uhradil zálohu na trovy šetrení podľa § 166i ods. 2 <., nie skôr, ako takéto šetrenia uskutočnil. Oznámením v Obchodnom vestníku sa konkurz zrušuje.

Podľa § 167v ods. 3 ZKR konkurz sa zrušuje tiež uznesením, ktorým súd zastaví konanie z dôvodu, že tu nie sú predpoklady pre vedenie konkurzu. V uznesení rozhodne aj o zrušení oddĺženia. Premlčacia lehota pri pohľadávkach, ktoré mohli byť uplatnené v konkurze prihláškou, neuplynie skôr, ako tri roky od zastavenia konania. Voči tomuto rozhodnutiu je dlžník oprávnený podať odvolanie.

Z Obchodného vestníka 142/2019 vydaného 25.7.2019 súd zistil, že uznesením Okresného súdu Trnava z 18.7.2019 pod sp.zn. 36OdK/222/2019 bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka: O. W., nar. XX.X.XXXX., trvale bytom: C. XXXX/XX, XXX XX Z., bol jej ustanovený správca: K/V Insolveny k.s. so sídlom kancelárie Čsl. armády 1403/85, 908 45 Gbely, IČO: 52 205 207, zn. správcu: S1939. V bode IV. oddžil dlžníka tak, že dlžníka zbavil všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v tomto konkurze v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze a dlhov, ktoré sú vylúčené z uspokojenia.

Z Obchodného vestníka 229/2019 vydaného 27.11.2019, z Oznamu o zrušení konkurzu z dôvodu, že konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu, zistil, že správca ani po vykonanom šetrení nezistil žiadny majetok, ktorý by mal podliehať speňaženiu v príslušnom konkurze a k dnešnému dňu, t.j. 24.11.2019 žiadny veriteľ nepožiadaval správcu o vykonanie iných šetrení ohľadom majetku dlžníka napriek výzve zverejnenej v Obchodnom vestníku, ktorá bola súčasťou zverejnenia o všeobecnej podstate dlžníka (čiastka OV 202/2019 zverejnená dňa 18.10.2019), správca týmto v súlade s ust. § 167v ZKR oznamuje, že konkurz vyhlásený na majetok dlžníka O. W., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom: C. XXXX/XX, XXX XX Z. sa končí, nakoľko zistil, že konkurzná podstata nepokryje ani náklady konkurzu. Zverejnením rozhodnutia v obchodnom vestníku o vyhlásení konkurzu na majetok žalovanej nastali účinky vyhláseného konkurzu a súčasne účinky rozhodnutia o oddĺžení žalovanej. Pretože žalobkyňa si v tomto konaní uplatňuje pohľadávku, ktorá môže byť (mohla byť) uspokojená iba v konkurze na majetok úpadcu (žalovanej), boli naplnené predpoklady, na základe ktorých odvolací súd z úradnej povinnosti predmetné prebiehajúce konanie o lehote na plnenie, o zaplatenie sumy 69,70 eur, úrokov v sume 38,86 eur, úrokov 11,9% ročne zo sumy 940,42 od 23.1.2018 do zaplatenia, úrokov z omeškania 5% ročne zo sumy 69,70 eur od 23.1.2018 do zaplatenia, úrokov z omeškania 5% ročne z nezaplatených úrokov 38,86 eur od 23.1.2018 do zaplatenia, s poukazom na § 167e ods. 1 ZKR, zastavil.

Na uvedený záver nemá vplyv ani skutočnosť, že konkurz bol zrušený, vzhľadom na dôvod zrušenia konkurzu v zmysle § 167v ods. 1 ZKR (konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu) a nie podľa § 167v ods. 3 ZKR (pre nesplnenie predpokladov pre vedenie konkurzu), kedy v zmysle zákona platí, že na zastavenie konania sa neprihliada (§ 167e ods. 3 ZKR).

Pri oznámení správcu podľa ustanovenia § 167v ZKR, že konkurzná podstata nekryje náklady konkurzu a konkurz končí, ktorého zverejnením sa konkurz ex lege ruší, k zrušeniu oddĺženia nedochádza. Táto okolnosť preto zostala bez vplyvu na postup podľa ust. § 167e ods. 1 ZKR (porovnaj uznesenie Krajského súdu v Žiline z 1.2.2018 sp. zn. 13Cob/142/2017 <., ods. 20).

6. O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP a s článkom 4 ods. 1 CSP. Z dôvodu podania odvolania voči rozsudku v časti o lehote na plnenie (určenej vo vyhovujúcej časti rozsudku) a v časti zvyškovo zamietajúcej žalobu (o zaplatenie sumy 69,70 eur, úrokov v sume 38,86 eur, úrokov 11,9% ročne zo sumy 940,42 od 23.1.2018 do zaplatenia, úrokov z omeškania 5% ročne zo sumy 69,70 eur od 23.1.2018 do zaplatenia, úrokov z omeškania 5% ročne z nezaplatených úrokov 38,86 eur od 23.1.2018 do zaplatenia), závislým výrokom sa stal (hoci odvolaním nenapadnutý) aj výrok o náhrade trov konania. Súd prvej inštancie správne rozhodol o priznaní náhrady trov konania žalobkyni podľa § 255 ods. 1 CSP, na základe ktorého priznal žalobkyni ako úspešnejšej strane sporu nárok na náhradu trov konania voči žalovanej podľa pomeru ich úspechu, v rozsahu jej čistého úspechu 77,82%. Ak bol na majetok žalovanej vyhlásený konkurz, v časti, ktorá bola predmetom odvolacieho konania zavinenie za zastavenie konania nemožno pričítať žiadnej zo strán sporu (zavinenie je potrebné posudzovať výlučne z procesného hľadiska, nie hmotného práva, pretože by išlo o posudzovanie dôvodnosti nároku vo veci samej). O celkovej náhrade trov konania bolo preto rozhodnuté tak, že žalobkyňa má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 77,82%.

7. Toto uznesenie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/. (§ 421 ods. 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/. (§ 422 ods. 1 CSP)

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 424 CSP)

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77. (§ 425 CSP)

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil. (§ 426 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods.1 CSP)

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods.2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. (§ 429 ods.1 CSP)

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 ods.2 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. (§ 431 ods. 1 CSP)

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada. (§ 431 ods. 2 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. (§ 432 ods. 1 CSP)

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. (§ 432 ods. 2 CSP)

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. (§ 433 CSP)

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 434 CSP)

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania. (§ 435 CSP)